

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Προσφυγή Στη Δικαιοσύνη](#) > [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλας Στον Τομέα Των Αστικών Υποθέσεων](#) > [Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού](#) > [Italy](#)

Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού

Ιταλία

Ιταλία

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ/ΑΡΧΩΝ

Το παρακάτω εργαλείο αναζήτησης θα σας βοηθήσει να προσδιορίσετε τα δικαστήρια ή τις αρχές με αρμοδιότητα για συγκεκριμένη ευρωπαϊκή νομική πράξη. Σημείωση: παρότι έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλιστεί η ακρίβεια των αποτελεσμάτων, ενδέχεται, να μην καλύπτονται ορισμένες περιπτώσεις καθορισμού αρμοδιοτήτων.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο α) - Δικαστήρια που έχουν οριστεί ως αρμόδια για την έκδοση διαταγής δέσμευσης

Το μονομελές πρωτοδικείο του τόπου όπου συντάχθηκε το δημόσιο έγγραφο.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο β) - Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Ο πρόεδρος του πρωτοδικείου του τόπου διαμονής (residenza), κατοικίας (domicilio) ή παραμονής (dimora) του οφειλέτη, ή της έδρας του, αν ο οφειλέτης είναι νομικό πρόσωπο. Αν ο οφειλέτης δεν έχει τόπο διαμονής, κατοικίας ή παραμονής στην Ιταλία, ή την έδρα του σ' αυτήν, αν είναι νομικό πρόσωπο, η αρμόδια αρχή είναι ο πρόεδρος του πρωτοδικείου της Ρώμης.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο γ) - Μέθοδοι για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Το ιταλικό δίκαιο προβλέπει ηλεκτρονική αναζήτηση για τη λήψη στοιχείων τραπεζικών λογαριασμών. Πιο συγκεκριμένα, ο πρόεδρος του πρωτοδικείου μεριμνά ώστε ο δικαστικός επιμελητής να έχει άμεση ηλεκτρονική πρόσβαση στα δεδομένα που περιέχονται στις βάσεις δεδομένων των αρχών της δημόσιας διοίκησης και ιδίως στο φορολογικό μητρώο, συμπεριλαμβανομένου του αρχείου οικονομικών εκθέσεων, καθώς και στα δεδομένα των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, προκειμένου να λάβει όλες τις σχετικές πληροφορίες, μεταξύ των οποίων πληροφορίες για τις σχέσεις του οφειλέτη με πιστωτικά ιδρύματα και εργοδότες ή εντολοδότες. Σε περίπτωση δυσλειτουργίας των τεχνολογικών δομών, ο δικαστικός επιμελητής λαμβάνει τις πληροφορίες απευθείας από τους διαχειριστές.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο δ) - Δικαστήρια στα οποία ασκείται το ένδικο μέσο κατά της άρνησης έκδοσης της ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης

Το τριμελές πρωτοδικείο στο οποίο υπηρετεί ο δικαστής που εξέδωσε τη διαταγή δέσμευσης. Ο δικαστής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να είναι μέλος του σχηματισμού.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ε) - Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για την παραλαβή, διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση της διαταγής δέσμευσης και άλλων εγγράφων

Η αρμοδιότητα για την παραλαβή, διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων ανήκει:

α) στον δικαστικό επιμελητή στις περιπτώσεις του άρθρου 23 παράγραφος 5 του κανονισμού·

β) στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε τη διαταγή δέσμευσης στις περιπτώσεις του άρθρου 10 παράγραφος 2, του άρθρου 23 παράγραφος 6, του άρθρου 25 παράγραφος 3 και του άρθρου 36 παράγραφος 5 του κανονισμού·

γ) στη γραμματεία του δικαστηρίου που είναι αρμόδιο για την εκτέλεση στην περίπτωση του άρθρου 27 παράγραφος 2 του κανονισμού·

δ) στη γραμματεία του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του οφειλέτη στις περιπτώσεις του άρθρου 28 παράγραφος 3 του κανονισμού.

ε) στον πιστωτή στην περίπτωση του άρθρου 23 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού.

Εάν η διαταγή δέσμευσης εκδόθηκε σε κράτος μέλος άλλο από την Ιταλία, στις περιπτώσεις του άρθρου 10 παράγραφος 2, του άρθρου 23 παράγραφοι 3 και 6 ή στο άρθρο 25 παράγραφος 3, αρμόδιο είναι το πρωτοδικείο που είναι αρμόδιο για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης [βλ. άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο στ)].

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο στ) – Αρμόδια για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης αρχή

Το πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας του τρίτου (άρθρο 678 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), το οποίο ενεργεί σύμφωνα με τους κανόνες της κατάσχεσης στα χέρια τρίτου μετά την επίδοση στον οφειλέτη που προβλέπεται στο άρθρο 28 του κανονισμού.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) – Βαθμός στον οποίο επιτρέπεται η δέσμευση κοινών λογαριασμών και λογαριασμών αντιπροσώπου

Κοινοί λογαριασμοί και λογαριασμοί αντιπροσώπου με περισσότερους από έναν δικαιούχους μπορούν να δεσμευτούν μόνο κατά τον λόγο του μεριδίου του οφειλέτη. Τα μερίδια των συνδικαιούχων θεωρούνται ίσα, εκτός εάν υπάρχει απόδειξη για το αντίθετο.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο η) – Εφαρμοστέοι κανόνες όσον αφορά τα ποσά που εξαιρούνται από την κατάσχεση

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 545 και 671 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, προκύπτει ότι τα εξής εξαιρούνται από την κατάσχεση:

α) απαιτήσεις διατροφής, εκτός αν η κατάσχεση αφορά σκοπούς διατροφής, αλλά μόνο με την έγκριση του προέδρου του δικαστηρίου ή δικαστή που έχει οριστεί από αυτόν και μόνο κατά το μέρος αυτών που ορίζεται με δικαστική απόφαση

β) επιδόματα φιλανθρωπικού χαρακτήρα ή επιδόματα διαβίωσης προς πρόσωπα σε κατάσταση ένδειας, επιδόματα μητρότητας και ασθενείας και βοηθήματα κηδείας από ασφαλιστικούς φορείς, ιδρύματα κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνοφελή ιδρύματα

γ) ποσά που οφείλονται από ιδιώτες για ημερομίσθια, μισθούς ή άλλες καταβολές που συνδέονται με σχέση εργασίας ή απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης απόλυσης, μπορούν να κατασχεθούν για πληρωμές διατροφής μόνο με την έγκριση του προέδρου του δικαστηρίου ή δικαστή που έχει οριστεί από αυτόν. Μόνο έως το ένα πέμπτο των ποσών αυτών μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο κατάσχεσης. Σε περίπτωση συρροής κατασχέσεων επειδή συντρέχουν περισσότεροι από ένας από τους προαναφερθέντες λόγους, το ποσό της κατάσχεσης δεν μπορεί να υπερβαίνει το μισό του συνόλου των ως άνω ποσών

δ) ισόβια πρόσοδος, εάν έχει συσταθεί δωρεάν, όταν προβλέπεται ότι δεν επιτρέπεται να αποτελέσει αντικείμενο κατάσχεσης ή συντηρητικής κατάσχεσης πέραν του ορίου των αναγκών διαβίωσης του δανειστή

ε) ποσά που είναι καταβλητέα από ασφαλιστή στον αντισυμβαλλόμενο ή στον δικαιούχο της ασφάλισης, με την επιφύλαξη, αναφορικά με τα καταβληθέντα ασφάλιστρα, των διατάξεων σχετικά με την ανάκληση βλαπτικών

για τους δανειστές δικαιωπραξιών και με την κληρονομική συνεισφορά, τον καταλογισμό και την αφαίρεση χαριστικών παροχών.

στ) ποσά που οφείλονται για συντάξεις, επιδόματα που καταβάλλονται εν είδει σύνταξης ή άλλης συνταξιοδοτικής παροχής, υπό τον όρο ότι εξαιρείται από την κατάσχεση ποσό που αντιστοιχεί στο ανώτατο μηνιαίο όριο της ελάχιστης κοινωνικής σύνταξης πλέον 50% και ότι το μέρος που υπερβαίνει το ποσό αυτό μπορεί να κατασχεθεί εντός των ορίων που προβλέπονται στα σημεία γ) και δ)

ζ) ειδικά ταμεία συνταξιοδότησης και αρωγής που έχουν συσταθεί από επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων στα οποία δεν καταβάλλουν εισφορές οι εργαζόμενοι, όταν πρόκειται για απαιτήσεις των πιστωτών ή των εργαζομένων της επιχείρησης.

Προβλέπεται επίσης ότι ποσά που οφείλονται ως ημερομίσθια, μισθοί ή άλλες καταβολές που συνδέονται με σχέση εργασίας ή απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των αποζημιώσεων λόγω απόλυσης και συνταξιοδότησης, καθώς και επιδόματα που καταβάλλονται εν είδει σύνταξης ή άλλης συνταξιοδοτικής παροχής, όταν πιστώνονται σε τραπεζικό ή ταχυδρομικό λογαριασμό στο όνομα του οφειλέτη, μπορούν να κατασχεθούν κατά το ποσό που υπερβαίνει το τριπλάσιο της ελάχιστης κοινωνικής σύνταξης, όταν ο λογαριασμός πιστώνεται πριν από την κατάσχεση. Όταν ο λογαριασμός πιστώνεται από την ημερομηνία κατάσχεσης και έπειτα, τα ποσά αυτά μπορούν να κατασχεθούν εντός των ορίων που καθορίζονται στις παραγράφους 3, 4, 5 και 7 και σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις του νόμου.

Το βάρος της απόδειξης για την εξαίρεση της απαίτησης από τη δέσμευση φέρει ο οφειλέτης.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο θ) – Τέλη, αν χρεώνονται από τις τράπεζες, για την εκτέλεση ισοδύναμων εθνικών διαταγών ή για την παροχή στοιχείων λογαριασμού και πληροφοριών ως προς το ποιο μέρος υποχρεούται να καταβάλλει τα εν λόγω τέλη

Κατά κανόνα, ο μεσεγγυούχος περιουσιακών στοιχείων που αποτελούν αντικείμενο διαταγής δέσμευσης, δηλαδή, στην περίπτωση τραπεζικών λογαριασμών, η τράπεζα, έχει δικαίωμα να ζητήσει αμοιβή για τη φύλαξη και τη συντήρηση των περιουσιακών στοιχείων. Η αμοιβή υπολογίζεται σύμφωνα με ισχύοντα πίνακα τιμών ή με τις τιμές που συνήθως ισχύουν, ενώ προστίθεται σ' αυτήν και αποζημίωση για τις τεκμηριωμένες δαπάνες που είναι απαραίτητες για τη συντήρηση των περιουσιακών στοιχείων. Στις δαπάνες αυτές συμπεριλαμβάνονται και οι δαπάνες διαβίβασης της δήλωσης που αναφέρεται στο άρθρο 25 του κανονισμού.

Υπόχρεος (προσωρινά) για την καταβολή τους είναι ο αιτών. Το δικαστήριο αποφασίζει ποιος θα είναι ο τελικός υπόχρεος.

Η γνωστοποίηση στοιχείων λογαριασμού σύμφωνα με το άρθρο 14 δεν δικαιολογεί τη χρέωση τελών από τις τράπεζες. Οι τράπεζες υποχρεούνται από τον νόμο να ενημερώνουν τα μητρώα τα οποία χρησιμοποιούνται στην Ιταλία για τη λήψη στοιχείων λογαριασμών σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ι) – Την κλίμακα τελών ή άλλους κανόνες για τον καθορισμό των τελών που χρεώνονται από οιαδήποτε αρχή ή άλλο φορέα που συμμετέχει στη διεκπεραίωση ή εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης

Με την επιφύλαξη των δικαστικών εξόδων του άρθρου 42 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 655/2014, για τη διεκπεραίωση και την εκτέλεση διαταγής δέσμευσης για την οποία υποβάλλεται αίτηση στην Ιταλία, χρεώνονται έξοδα για την έκδοση αντιγράφων των δικαστικών διαταγών και για την αμοιβή του δικαστικού επιμελητή για την επίδοση εγγράφων.

Οι χρεώσεις για την έκδοση αντιγράφων ορίζονται στον πίνακα του παραρτήματος 7 του προεδρικού διατάγματος 115, της 30ής Μαΐου 2012, «Ενοποιημένες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις περί δικαστικών εξόδων» (*Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in tema di spese di giustizia*).

Αναφορικά με τα τέλη επίδοσης εγγράφων, πρέπει να γίνει διάκριση ανάλογα με το αν η επίδοση γίνεται από τον επιμελητή απευθείας στον παραλήπτη ή εάν γίνεται ταχυδρομικώς. Στην πρώτη περίπτωση, καταβάλλονται στον δικαστικό επιμελητή έξοδα μετακίνησης σύμφωνα με το άρθρο 27 των ως άνω ενοποιημένων διατάξεων, τα οποία υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 35 αυτών και λαμβάνοντας υπόψη τους δείκτες αναφοράς που ενημερώνονται ετησίως με απόφαση του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Στη δεύτερη περίπτωση, αντί εξόδων

μετακίνησης, καταβάλλονται τα έξοδα αποστολής. Και στις δύο περιπτώσεις, δηλαδή τόσο στην περίπτωση της άμεσης επίδοσης στον παραλήπτη όσο και στην περίπτωση της ταχυδρομικής επίδοσης, καταβάλλεται το τέλος που προβλέπεται στο άρθρο 27 των ως άνω ενοποιημένων διατάξεων και που υπολογίζεται βάσει του άρθρου 34. Όταν η επίδοση είναι επείγουσα, τόσο το τέλος όσο και τα έξοδα προσαυξάνονται σύμφωνα με το άρθρο 36 των ενοποιημένων διατάξεων.

Για τα άρθρα που αναφέρονται ανωτέρω και το παράρτημα 7 του προεδρικού διατάγματος 115/2014, βλ. στον ακόλουθο [σύνδεσμο](#).

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ια) – Κατάταξη, ενδεχομένως, ισοδύναμων εθνικών διαταγών

Δεν προβλέπεται κατάταξη των εθνικών διαταγών.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) – Δικαστήρια ή αρχή εκτέλεσης που έχει αρμοδιότητα επί προσφυγής

Το μονομελές πρωτοδικείο. Για τις διαδικασίες του άρθρου 34 του κανονισμού, αρμόδιο είναι το δικαστήριο του τόπου κατοικίας ή της καταστατικής έδρας του οφειλέτη τρίτου.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ) – Δικαστήρια στα οποία πρέπει να ασκείται το ένδικο μέσο και τυχόν προθεσμία άσκησης του

Κατά απόφασης που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τα άρθρα 33, 34 και 35 του κανονισμού, επιτρέπεται η άσκηση ένδικου μέσου ενώπιον του τριμελούς πρωτοδικείου. Η προθεσμία άσκησης του ένδικου μέσου είναι δεκαπέντε ημέρες και αρχίζει από τη δημοσίευση της διαταγής από το δικαστήριο ή από την κοινοποίηση ή από την επίδοσή της, εάν αυτή προηγείται.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) – Δικαστικά έξοδα

Το ενιαίο τέλος ποικίλλει ανάλογα με το είδος της διαδικασίας και την αξία του αντικειμένου της διαφοράς.

Ειδικότερα:

α) για τις διαδικασίες των άρθρων 21 και 37 του κανονισμού, το ενιαίο τέλος είναι 98 ευρώ για πρωτοβάθμια διαδικασία, 147 ευρώ για δευτεροβάθμια διαδικασία και 196 ευρώ για διαδικασία ενώπιον του Ακυρωτικού Δικαστηρίου.

β) για τις διαδικασίες των άρθρων 8, 33 και 35 του κανονισμού, το ενιαίο τέλος καταβάλλεται ως εξής:

21,50 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν υπερβαίνει τα 1.100 ευρώ·

49 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι από 1.100 ευρώ έως 5.200 ευρώ·

γ) 118,50 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι από 5.200 ευρώ έως 26.000 ευρώ·

δ) 259 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι από 26.000 ευρώ έως 52.000 ευρώ και για τις αστικές διαδικασίες στις οποίες η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν μπορεί να αποτιμηθεί σε χρήμα·

ε) 379,50 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι από 52.000 ευρώ έως 260.000 ευρώ·

στ) 607 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι από 260.000 ευρώ έως 520.000 ευρώ·

ζ) 843 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει τα 520.000 ευρώ.

γ) για τις διαδικασίες του άρθρου 34 του κανονισμού, το ενιαίο τέλος καταβάλλεται ως εξής:

α) 43 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν υπερβαίνει τα 1.100 ευρώ·

98 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι από 1.100 ευρώ έως 5.200 ευρώ·

γ) 237 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι από 5.200 ευρώ έως 26.000 ευρώ·

- δ) 518 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι από 26.000 ευρώ έως 52.000 ευρώ·
 - ε) 759 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι από 52.000 ευρώ έως 260.000 ευρώ·
 - στ) 1,214 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι από 260.000 ευρώ έως 520.000 ευρώ·
 - ζ) 1,686 ευρώ όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει τα 520.000 ευρώ.
- δ) για τις διαδικασίες του άρθρου 14 του κανονισμού, το ενιαίο τέλος ανέρχεται σε 43 ευρώ.

Τα έξοδα καταβάλλονται κατά την έναρξη της διαδικασίας, κατά την κατάθεση του ένδικου βοηθήματος.

Επιπλέον, προκαταβάλλεται κατ' αποκοπή ποσό 27 ευρώ για δικαιώματα, έξοδα μετακίνησης και ταχυδρομικά έξοδα κατόπιν αιτήματος του αρμόδιου υπαλλήλου.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιε) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των εγγράφων

Γίνονται δεκτές μόνο μεταφράσεις στα ιταλικά.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 08/01/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.